Dosarul nr. 1-116/2024
Partea introductivă:

S e n t i n ț ă
În numele Legii

10 decembrie 2025 mun. Hîncești,

Judecătoria Hîncești, sediul Central
Instanța în componența:
Președintele ședinței, judecător – Valentina Suruceanu,
Grefier – Carolina Tintă,
Cu participarea:
Procurorului în Procuratura r-nlui Hîncești – Inga Boișteanu,
Avocatului care acordă asistență juridică garantată de stat – Larisa Lupașcu,
Interpretului – Lidia Moraru,

a examinat în ***ședința de judecată publică în limba de stat în procedură generală***, cauza penală de învinuire a lui

Prohnițchi Ion *****, *născut la *****, originar din r-nul *****, domiciliat în mun. *****, str.*****

învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 164 alin. (1) din Codul penal.

La data de 04 aprilie 2024, în Judecătoria Hîncești, sediul Central a parvenit spre examinare cauza penală de învinuire a lui Prohnițchi Ion de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 164 alin. (1) din Codul penal.

Conform fișei de repartizare a dosarului din data de 04.04.2024, a fost repartizată cauza judecătorului Valentina Suruceanu în mod automat-aleatoriu.

Cauza sa aflat în proces de examinare de la 15 aprilie 2024 pînă la data de 10 decembrie 2025.

Procedura de citare a fost legal executată.

Procurorul Inga Boișteanu a solicitat ca inculpatul **Prohnițchi Ion** să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 164 alin. (1) din Codul penal, și ai stabili pedeapsă cu închisoare pe un termen de 34 ani, în temeiul art. 90 CP, pedeapsa să fie suspendată condiționat pe un termen de probă de 2 ani, încasarea cheltuielilor judiciare în sumă de 428 lei cu păstrarea la materialele dosarului a corpului delict.

Apărătorul inculpatului, avocatul Larisa Lupașcu a pledat pentru achitarea inculpatului.

În baza actelor din dosar, instanța de judecată,-

c o n s t a t ă:

În noaptea de 23 noiembrie 2023 spre 24 noiembrie 2023, în intervalul de timp 22:00-01:30, Prohnițchi Ion acționînd intenționat, urmărind scopul răpirii fostei concubine Piholchuk Ana pe motiv de gelozie aplicînd forța fizică a capturat-o pe ultima, urcînd-o forțat în automobilul de model ”*****” care aparținea unei companii de taxi, cu care ultimul sa deplasat, după care blocînd ușile mijlocului de transport, contrar voinței ultimei a transportat-o din adiacentul gospodăriei sale situată în satul *****, r-nul *****, pînă pe un cîmp amplasat în afara localității, pe traseul în direcția satului Brătianovca, după care de mai multe ori a coborît-o din automobil și a abandonat-o după care din nou revenea și forțat o urca în mijlocul de transport

cauzîndu-i conform raportului de expertiză judiciară nr. ***** din 25.03.2024 echimoze pe brațul mîinii stîngi, genunchiului și gamba piciorului stîng, leziuni produse în urma acțiunii traumatice a unui obiect contodent dur sau la lovirea de acesta, ce se califică ca vătămare corporală neînsemnată, astfel pe Piholchuk Ana de deplina libertate și posibilitatea de a se deplasa nestingherit în intervalul de timp 22:00-01:30.

Acțiunile lui Prohnițchi Ion au fost încadrate juridic în baza art. 164 alin. (1) din Codul penal, după indicii calificativi – *răpirea unei persoane*.

Conform ordinii cercetării judecătorești stabilite în ședința de judecată, în corespundere cu art. 366 din Codul de procedură penală, a început cu expunerea de către procuror a învinuirii formulate, după care a fost audiată partea vătămată, martorul acuzării indicat în lista probelor, cercetate materialele dosarului, probele apărării și la final audiat inculpatul.

Inculpatul Prohnițchi Ion prezent în ședința de judecată nu a recunoscut vina și a explicat că, cu Piholchuk Ana timp de aproximativ***** ani sau aflat în relații de concubinaj, au locuit în chirie într-un apartament din mun. *****, din casă dispăruse o sumă de bani, însă pînă la acest caz Ana servea băuturi și la bătut pe băiatul ei astfel ia acordat un termen de o săptămînă ca să plece. A plecat în cursă și cînd a venit Ana iar era servită și își schimbase comportamentul față de el și ea a plecat cu copilul în sat. Pe data de 23 noiembrie 2023 a sunat-o pe Ana în privința banilor care au dispărut din casă unde au locuit la *****, ea ia spus să vină că o să-i dea actele, banii și lucrurile pe care le-a cumpărat pentru copil. A ajuns în satul ***** la poartă a ieșit Ana era servită și cu pretenții de ce a venit la ea la poartă. Nu ia dat banii și nici actele, ea ia spus să vină peste o jumătate de oră să nu o vadă ai ei de acasă. A revenit peste o jumătate de oră sa apropiat de poartă a sunat-o pe Ana care ia spus să dea automobilul în urmă că acuși va ieși. Ana a ieșit a deschis ușa din partea dreaptă a pasagerului și a aruncat un telefon și un ceas, a întrebat-o ce înseamnă Ana nu a răspuns și sa pornit încet spre poartă. El a coborît din automobil și ia spus să stea pe loc ca să discute, cînd a început să vorbească despre acte, bani, telefon, Ana ia spus că face gălăgie în fața porții ei, au mers la automobil a deschis ușa din spate și ia spus Anei să urce în automobil să discute, însă Ana a spus că nu are ce discuta cu el. A apucato de mînă/palmă și s-au deplasat ambii spre automobil, Ana a urcat în mașină în partea dreaptă spate, iar el la volan au început să discute și Ana a spus că nu ea a luat banii și actele și în general nu cunoaște nimic. Cînd a întrebat-o de ce ia spus să se ducă că îi va da toate lucrurile Ana nu a putut spune nimic, atunci a convins-o să meargă la benzinărie să cumpere apă, cafea și țigări, iar între timp să mai vorbească. Au mers la benzinărie au cumpărat apă, cafea și țigări după care s-au deplasat spre casă, Ana a început să plîngă și el ia spus că cu așa comportament viață între ei nu va fi și trebuie de pus punct. Au hotărît să meargă spre satul Brătianovca ca să nu vadă copilul, sa oprit pe marginea drumului și cînd sa întors în spate a văzut cafeaua vărsată jos, a cerut Anei să arunce cafeaua, ea a coborît din automobil el însă a șters cafeaua. La început Ana vorbea, după nu a mai auzit-o și cînd sa uitat Ana nu era se pornise pe jos peste deal. A urcat în automobil și sa dus să-i iasă în drum, a ajuns-o din urmă și a întrebat-o de ce sa pornit peste deal, însă Ana nu a răspuns, ia propus să se urce în automobil, dar a refuzat el a luat-o în brațe și Ana a început să-l pălească peste față a pus-o pe umăr ca să o ducă în automobil și ia spus ”de la poartă te-am luat, la poartă te duc”. S-au deplasat spre casă și Ana a vrut să sară din mers, a văzut că era nervoasă încerca să o liniștească și nu au mers spre casa Anei, dar a luat-o pe un drumușor alături de casa ei cu gîndul că se va liniști. Ana a coborît din automobil și a început să fugă, el a ajuns-o din urmă sa oprit cu mașina și ia spus să urce în automobil ca să o ducă acasă. S-au deplasat spre casa Anei au fumat împreună și ea a vrut să sară fereastra, apoi ia spus să se ducă la ea la serviciu

și îi va da lucrurile. Pe data de 23.11.2023 nu a aplicat forța fizică în privința Anei doar a luat-o în brațe, a apucat-o de mîna stîngă și cu forța a urcat-o în automobil ca să nu pățească ceva. El nu a blocat ușile de la automobil intenționat, ușile automat se blochează și nu a avut intenția să o răpească. Și vînătăile de pe mîinile Anei nu puteau să apară cînd el a apucat-o. Cu o zi înainte de acest caz Ana a servit băuturi alcoolice la o vecină și a căzut jos și aceste leziuni puteau fă de atunci. Automobilul cu care sa deplasat la Ana la domiciliu era de model ***** și aparținea unei companii de taxi. Pînă ca Ana să iasă din casă el a sunat-o de două ori și a răspuns după al doilea apel, nu a forțat-o pe Ana singură a urcat în automobil. Cît s-au deplasat Ana nu ia spus să oprească automobilul ca să coboare, din momentul cînd a luat-o pe Ana de casă și pînă au revenit au trecut vre-o două ore. Nu a fost ca să o lase pe Ana în extravilan și apoi să revină, sau dus pe deal ca să vorbească și să o liniștească să nu să se ducă în starea care era acasă să nu o vadă copilul ei care rămăsese cu sora și nepoata ei. Cînd Ana a încercat să iasă pe geam el nu a tras-o de picior.

Prezentă în ședința de judecată partea vătămată Piholchuk Ana a explicat că cu inculpatul sunt în relații bune și locuiesc în concubinaj, la data de 23.11.2023 era la serviciu în cadrul Centrului Comercial ”*****” din or. *****, pe la orele18 a venit inculpatul și au plecat în satul ***** cu automobilul, după ce a lăsat-o acasă Prohnițchi a plecat la *****. În acea seară pe inculpat cineva îl sunase și trebuiau să discute în privința acestor apeluri, ea nu dorea să iasă că era tîrziu s-au certat și pînă la urmă a ieșit și ia transmis acestuia telefonul de care ea se folosea. Ea sa îndreptat spre casă și inculpatul a apucat-o de mînă și a urcat-o în automobil a dus-o la benzinăria din satul ***** de acolo au luat 2 cafele. Inculpatul îi adresa întrebări și ea nu dorea să răspundă. La benzinărie nu a coborît din automobil, inculpatul a adus cafeaua și au pornit spre satul Brătianovca, a oprit mașina la o margine de deal, el a băut cafeaua ea a aruncat cafeaua a coborît din automobil și a pornit spre casă. inculpatul sa pornit cu automobilul spre casă, a mers vre-o 100 de metri a coborît in automobil și a venit după ea însă nu a dorit să se urce în automobil atunci el a luat-o în brațe și a dus-o în mașină. Au pornit spre casa ei, ajunși acasă nu ia dat voie să coboare din automobil ca să mai discute, Prohnițchi Ion a întors automobilul și împreună au mers în vale, au ajuns în mahalaua din vale și sa întors înapoi cu automobilul ea a coborît din automobil și sa dus pre casă. La un moment Prohnițchi a oprit automobilul la magazinul din sat ”La Nicu” a început să strige la ea îi cerea să se împace și să-i întoarcă banii înapoi pentru perioada conlocuirii împreună. La data de 23.11.2023 cu inculpatul nu locuiau în concubinaj, în acea zi după orele de prînz a fost telefonată de către acesta ca să discute în privința unui apel telefonic. Prohnițchi a venit cu au automobil de culoare sură de model ”*****” cu care activa la firma de taxi, la ora 18:00 el era afară la întreprinderea unde lucrează ea, a ieșit și sa apropiat de el numai ca să nu fie scandal. Acesta ia spus că a fost telefonat de un băiat care ia spus să o lase pe ea în pace, însă nu cunoaște cine la telefonat. A doua zi a depus plîngere la poliție numai ca să-l sperie pe Prohnițchi Ion. Acesta ia cerut ceasul pe care la cumpărat pentru copil în sumă de 1000 lei pe care i la transmis odată cu telefonul mobil. În acea seară inculpatul a dus-o acasă cu automobilul, a plecat apoi a revenit peste vre-o 2-3 ore a sunat-o ia cerut telefonul și ceasul. A ieșit și a pus lucrurile pe bancheta din față, în casă era sora sa Otilia, nepotul în vîrstă de***** ani, fratele său Țabur Petru și copilul ei, care nu au auzit discuția sa telefonică cu Prohnițchi Ion. După ce a lăsat lucrurile a plecat spre casă, inculpatul a venit după ea, ia cerut să o lase în pace că o doua zi este la lucru și este tîrziu, însă acesta a apucat-o de mînă și a urcat-o în automobil deși nu a dorit să urce. A urcat pe bancheta din spate, ea a deschis odată ușa, el a închis-o după ce a urcat la volan și a pornit automobilul. Cînd inculpatul a pornit automobilul ușile s-au blocat, ea spus să oprească ca să coboare și el sa oprit lîngă magazin. Ajunși în deal la

traseu la magazinul ”Nicu” inculpatul a început a striga la ea și să o numească cu cuvinte urîte, tot drumul la rugat să deschidă ușa ca să coboare el însă striga să-i întoarcă banii că ”or o va ucide, or o va duce undeva să o lase” spunînd că a mai avut cazuri din aistea și îi este tot una. De la benzinărie spre satul Brătianovca, inculpatul a cotit pe un cîmp unde ia spus să coboare, ea a pornit spre casă el însă nu-i dădea voie, au stat acolo cîteva minute, apoi inculpatul sa întors a luat-o spate că ea nu dorea să urce în automobil și a urcat-o, pe drum sau mai oprit, mașina era încuiată îi spunea să o lase să plece acasă, pe cînd inculpatul spunea că o duce la el acasă. Prohnițchi Ion mergea cu viteză mare și de vreo trei ori a mers cu automobilul deal-vale, a vrut să iasă din automobil însă a apucat-o de picior și a tras-o înapoi atunci a vrut să iasă pe geam că ușile erau blocate. Ia luat telefonul ca să nu poată suna, ea dorit să o sune pe mama lui ca să o lase să plece acasă. Inculpatul ia dat telefonul și ia spus că nu-i face nimic după care a dus-o la 500 m pe un deal și striga, ea a pornit pe jos spre casă el a apucat-o de mînă cînd era în mers cu mașina el a început să o lovească și ia spus că sunt camere de luat vederi, însă inculpatul ia spus că îi este totuna și a plecat. Cazul a durat cam vre-3 ore și nu a avut posibilitate să se deplaseze în urma acțiunilor lui Prohnițchi a avut vînătăi pe picioare are frică de acesta. Cînd a locuit cu inculpatul în concubinaj ia rupt piciorul.

Martorul Țabur Petru a explicat că, pe inculpat îl cunoaște sunt cunoscuți, partea vătămată Piholchuk Ana este sora sa. Pe la orele 09-10 seara, data nu-și amintește sora sa Ana cu inculpatul se sfădeau prin telefon și după ce a intrat el în casă Ana a plecat cu Ion care stătea lîngă casa lor în drum. Ana a revenit acasă pe la orele 01 noaptea, afară era frig toamna-iarna 2023 pe la sfîrșit de an. El nu a văzut cînd sora sa a plecat, Ana cu Ion sa cercetat prin telefon vre-o jumătate de oră, cînd a revenit sora sa acasă a văzut-o cînd a intrat însă nu sa uitat la fața ei. A aflat despre cele întîmplate abia cînd a venit poliția la ei acasă și au ridicat informația de la camera de luat vederi. Ana ia povestit că a fost luată cu forța de către Prohnițchi. Sora sa cu Prohnițchi a locuit împreună***** ani, trăiau împreună și iar revenea acasă. Prohnițchi Ion era în mașină, iar Ana în casă cînd se sfădeau prin telefon, dar cînd a plecat de acasă sora sa nu cunoaște.

La fel în legătură cu contradicțiile esențiale apărute între declarațiile făcute de către acesta în ședința de judecată și cele din cadrul urmăririi penale, la demersul acuzatorului de stat în conformitate cu art. 368 alin. (1) pct. 1) din Codul de procedură penală, sa dat citire procesului-verbal de audiere în calitate de martorului a lui Tabur Petru la data de 14.02.2024, de la f.d.24, declarații care au fost susținute de către acesta.

La solicitarea inculpatului a fost audiat în calitate de martor Antonovschi Alexandru care a explicat că, pe inculpat îl cunoaște sunt în relații bune, iar pe partea vătămată nu o cunoaște. La data de 23.11.2023 Prohnițchi Ion a intrat cu mașina la benzinărie și sa parcat în fața ușii de la intrare, a intrat sa salutat și a cumpărat țigări, cafea și posibil apă. Apoi Ion a ieșit afară a deschis ușa din urmă a transmis cafeaua și tot de a cumpărat, după a plecat. Ion era împreună cu Ana care stătea pe bancheta din spate în automobil. Cînd a venit Ion cu Ana la benzinărie era întuneric afară și tîrziu, mașina cu care au venit aceștia posibil era de culoare sură și model *****. Pînă la caz a cunoscut-o pe Ana, Ion ia spus că se întîlnesc a auzit prin sat, dar așa nu ia văzut. În acea seară nu a văzut cu ce haine era îmbrăcată Ana.

Partea motivată:

Audiind declarațiile martorului, studiind materialele cauzei penale, dincolo de orice dubiu rezonabil instanţa de judecată consideră că fapta comisă de <u>Prohnițchi Ion</u> este

dovedită în instanţa de judecată integral <u>prin</u> probele administrate în faza de urmărire penală şi cercetate în ședința de judecată și anume de:

Procesul-verbal cu privire la constatarea infracțiunii din data de 05.12.2023, potrivit căruia ofițerul superior de Sector a SP nr.1 Hîncești, inspectorul Rusu Vasile a solicitat înregistrarea cazului pe faptul răpirii la data de 23.11.2023-24.11.2023 a Anei Picholchuk de către Prohnițchi Ion /f.d.4/;

Informația telefonică 112, la data de 24.11.2023 a telefonat Picholchuk Ana care a comunicat că are un conflict cu fostul concubin Prohnițchi Ion /f.d.5/;

Plîngerea Anei Picholchuk din date de 24.11.2023 prin care a solicitat luarea măsurilor cu fostul său concubin Prohnițchi Ion pentru acțiunile ilegale comise la data de 23.11.2023 /f.d.7/;

*Procesul-verbal din data de 30.11.2023 potrivit căruia a fost cercetată gospodăria unde își are domiciliu Picholchuk Ana în satul *****, r-nul ***** /f.d.8-10/;*

Procesul-verbal din data de 25.03.2024 potrivit căruia a fost examinat un CD—R pe care este înregistrată secvență video din data de 23.11.2024 din interiorul stației peco ÎM ”Rompetrol Moldova” și ordonanța de recunoaștere în calitate de corp delict /f.d.38-39/;

*Raportul de constatare nr. *****din 30.11.2023, în concluzie sa depistat la Picholchuk Ana vătămări corporale neînsemnate a integrității corporale sau a sănătății care nu generează dereglarea sănătății mai mult de 6 zile /f.d.29-30/;*

*Raportul de expertiză judiciară nr.***** din 25.03.2024, din care urmează că la Picholchuk Ana sau depistat vătămări corporale neînsemnate care nu generează dereglarea sănătății mai mult de 6 zile /f.d.36-37/.*

În acest sens, instanţa de judecată reiterează prevederile art. 93 din Codul de procedură penală, probele sînt elemente de fapt, dobîndite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţe infracţiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei, precum şi la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluţionare a cauzei.

Articolul 101 alin. (1), (3) din Codul de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenţei, concludenţei, utilităţii şi veridicităţii ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Nici o probă nu are o valoare dinainte stabilită pentru organul de urmărire penală sau instanţa de judecată.

În conformitate cu prevederile art. 100 alin. (4) din Codul procedură penală, toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet şi obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe şi verificarea sursei din care probele provin, în conformitate cu prevederile legislaţiei, prin procedee probatorii respective; iar conform prevederilor art. 101 Cod procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenţei, concludenţei, utilităţii şi veridicităţii ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Încadrarea juridică a faptelor reţinute de instanţă în sarcina inculpatului.

În conformitate cu art. 8 Cod de procedură penală, precum şi cu cele ale art. 21 din Constituţia Republicii Moldova, orice cetăţean beneficiază de prezumţia de nevinovăţie, deschiderea unei proceduri judiciare penale, prin începerea urmăririi penale, nefiind posibilă decât în condiţiile prevăzute de lege.

Potrivit art. 101 alin. (1)-(3) Codul de Procedură Penală –fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenţei, concludenţei, utilităţii şi veridicităţii ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Examinând cauza penală, cercetând probele audiind **partea vătămată Picholchuk Ana cît și martorul Țabur Petru** şi apreciind probele administrate în faza de urmărire penală din punct de vedere al pertinenţei, concludenţii, utilităţii şi veridicităţii lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, cu respectarea principului contradictorialităţii, egalităţii armelor, care derivă din dreptul persoanei la un proces echitabil stipulat în CEDO, instanța conchide, că aceste probe prezentate de partea acuzării sunt certe și admisibile, iar în ansamblu coroborează între ele, se completează unele pe altele, astfel, prin acţiunile sale intenţionate **Prohnițchi Ion** a comis infracţiunea prevăzută de ***art. 164 alin. (1) Cod penal***, conform semnelor calificative: ***„răpirea unei persoane”.***

În alt context, la adoptarea sentinţei, potrivit prevederilor art.385 alin.(1) pct. 1)-4) Codul de Procedură Penală al Republicii Moldova, instanţa de judecată trebuie să soluţioneze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat; 3) dacă fapta întruneşte elementele infracţiunii şi de care anume lege penală este prevăzută ea; 4)dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracţiuni.

În conformitate cu art. 51 alin. (1) Codul Penal „Temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componenţa infracţiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.”

În sensul precizării componenţei de infracţiune, legiuitorul a statuat la art. 52 Codul Penal al RM „Se consideră componenţă a infracţiunii totalitatea semnelor obiective şi subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracţiune concretă. Componenţa infracţiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracţiunii potrivit unui articol concret din prezentul cod”.

Potrivit art. 113 Codul Penal, „Se consideră calificare a infracţiunii determinarea şi constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite şi semnele componenţei infracţiunii, prevăzute de norma penală. Calificarea oficială a infracţiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători”.

Instanţa de judecată relevă că în cauza „***Kokkinakis vs Grecia din 25.25.1993***” CtEDO a statuat că ”(…) o infracţiune trebuie să fie definită clar prin lege. Această condiţie va fi îndeplinită atunci când individul poate să știe, pornind de la prevederea normei pertinente şi la nevoie cu ajutorul interpretării cei este dată în jurisprudenţă, ce acte şi omisiuni sunt de natură săi angajeze răspunderea penală”.

În acest sens, instanţa de judecată, instanța de judecată va analiza fiecare infracțiune în parte.

Astfel, pentru soluţionarea corectă a chestiunii privind existenţa sau lipsa în fapta săvârşită a semnelor unei infracţiuni urmează a stabili clar acel ansamblu de circumstanţe, care generează temeiul de facto şi de iure al atragerii persoanei la răspundere penală, adică fapta infracţională. În cazul dat este vorba de circumstanţele cu caracter obiectiv şi subiectiv, care sunt reflectate în norma juridico - penală respectivă, fiind necesare şi suficiente pentru atragerea celui vinovat la răspundere penală.

Instanța reține că componenţa de infracţiune este o totalitate de elemente şi semne obiective şi subiective, care permit a califica o faptă prejudiciabilă drept infracţiune.

În sensul art. 164 alin. (1) Cod penal, se consideră răpirea unei persoane – libertatea fizică a persoanei ceea ce semnifică posibilitatea persoanei de a se mișca, de a circula și de a activa după voința proprie și limita stabilită de normele juridice, iar obiectul juridic special îl formează relațiile sociale cu privire la libertatea fizică a persoanei.

Articolul 5 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului (CEDO) garantează **dreptul la libertate și la siguranță**, stipulând că nimeni nu poate fi privat de libertatea sa decât în cazuri stricte, prevăzute de lege, cum ar fi arestarea legală după o condamnare, aducerea în fața justiției pentru o infracțiune suspectată, detenția unui minor pentru educație, a unei persoane contagioase sau a unui alienat, cu mențiunea că orice detenție trebuie să fie legală și să respecte garanțiile procedurale.

În speță, fiind analizat probatoriul administrat în cadrul judecării cauzei, în coroborare cu circumstanțele cauzei, instanța de judecată având la bază respectarea prevederilor art. 20-21 din Codul de procedură penală, a constatat cu certitudine că Prohnițchi Ion în noaptea de 23 noiembrie 2023 spre 24 noiembrie 2023, acționînd intenționat, urmărind scopul răpirii fostei concubine Piholchuk Ana pe motiv de gelozie aplicînd forța fizică a capturat-o și a urcat-o forțat în automobilul de model ”*****” care aparținea unei companii de taxi, și a privat-o de libertate în intervalul de timp 22:00-01:30.

Or, prezentă în ședința de judecată partea vătămată Piholchuk Ana a menționat că, *Prohnițchi Ion mergea cu viteză mare și de vreo trei ori a mers cu automobilul deal-vale, a vrut să iasă din automobil însă a apucat-o de picior și a tras-o înapoi atunci a vrut să iasă pe geam că uşile erau blocate, la fel ia luat telefonul ca să nu poată suna.*

Astfel, corect au fost reținute în acțiunile inculpatului, realizarea de către acesta a laturii obiective a infracțiunii de *răpire a persoanei* realizată prin lipsirea absolută de libertate a părții vătămate Piholchuk Ana aceasta fiind privată de toate posibilitățile de se mișca și ași alege locul de aflare.

Or, aceasta a menționat că, vrut să plece acasă însă Prohnițchi Ion a apucat-o de mînă și a urcat-o în automobil deși nu a dorit să urce. A urcat pe bancheta din spate, ea a deschis odată ușa, el a închis-o după ce a urcat la volan și a pornit automobilul.

Instanța, analizând *Raportul de expertiză judiciară nr. ***** din 25.03.2024,* reține că constatările din acesta confirmă declarațiile părții vătămate privind exercitarea unei influențe dominante de către inculpat, iar ca urmare a acțiunilor acestuia manifestate prin apucarea de picior ia fost cauzată o vătămare neînsemnată corporale ce nu generează dereglarea sănătății mai mult de 6 zile.

Iar alegațiile inculpatului precum că partea vătămată putea primi aceste leziuni cu o zi înainte cînd a servit alcool se reţin a fi declarative și contradictorii cu probatoriul administrat și cercetat în ședința de judecată.

Astfel, faptele au generat restricționarea libertății de mișcare a victimei pentru aproximativ trei ore și au produs leziuni corporale vizibile, în aceste condiții, concluziile raportului de expertiză, coroborate cu declarațiile părții vătămate, permit instanței să concluzioneze că inculpatul a exercitat asupra acesteia o influență dominantă, fizică și psihologică, ce se încadrează în baza art. 164 alin. (1) din Codul penal.

La caz, instanța reține că, prin acțiunile sale directe și nemijlocite, inculpatul **Prohnițchi Ion** a realizat toate elementele constitutive ale **laturii obiective** a infracțiunii prevăzute de art.

164 alin. (1) Cod penal – răpirea persoanei, întrucât fapta prejudiciabilă se caracterizează în acțiunea principală de **capturare a victimei**, urmată de **deplasarea acesteia de la domiciliul său** și **privarea totală de libertate împotriva voinței sale**, acțiuni care au produs rezultatul socialmente periculos prevăzut de norma penală.

Mai mult că, declarațiile părții vătămate Piholchuk Ana nu pot fi puse la îndoială devreme ce inculpatul a mers la domiciliul acesteia din satul *****, r-nul *****, după care a urcat-o în automobil și s-au deplasat la *stației peco ÎM "Rompetrol Moldova"*.

La fel instanța constată că, existența săvîrșirii acțiunii principale a laturii obiective de către Prohnițchi Ion se dovedește inclusiv și prin declarațiile martorului apărării audiat la solicitarea acestuia Antonovschi Alexandru care a explicat că, la data de 23.11.2023 Prohnițchi Ion a intrat cu mașina la benzinărie și sa parcat în fața ușii de la intrare, a intrat sa salutat și a cumpărat țigări, cafea și posibil apă. Apoi Ion a ieșit afară a deschis ușa din urmă a transmis cafeaua și tot de a cumpărat, după a plecat. Ion era împreună cu Ana care stătea pe bancheta din spate în automobil.

Aceste circumstanțe probatorii demonstrează lipsirea părții vătămate de libertatea de deplasare, întrucât comportamentul inculpatului, constând în revenirea la autoturism după procurarea produselor de la stația Peco și transmiterea acestora către Ana, aflată pe bancheta din spate, relevă menținerea controlului asupra situației și imposibilitatea părții vătămate de a părăsi vehiculul.

Totodată, declarațiile Anei sunt consecvente și relatează circumstanțele în care s-au desfășurat acțiunile și anume confirmă faptul că aceasta a fost urcată cu forța în automobil de către inculpat, pe bancheta din spate, iar tentativa sa de a ieși din vehicul a fost împiedicată prin blocarea ușilor, elemente ce întrunesc **latura obiectivă** a infracțiunii de lipsire ilegală de libertate, constând în privarea efectivă a victimei de posibilitatea de a se deplasa liber.

Instanța menționează că la data de 19 iunie 2024, inculpatul a înaintat o cerere prin care a solicitat declararea nulității rechizitoriului deoarece este bazat pe declarațiile mincinoase ale părții vătămate /f.d.93-102/.

Potrivit art. 296 din Codul de procedură penală, rechizitoriul constituie actul procedural final al urmăririi penale, prin care procurorul expune descrierea faptei imputate, indică persoana față de care a fost efectuată urmărirea penală și realizează analiza probelor administrate, probe ce susțin existența faptei și vinovăția învinuitului.

Astfel, atât timp cât rechizitoriul cuprinde aceste elemente esențiale prevăzute de lege și asigură posibilitatea exercitării efective a dreptului la apărare, nu sunt întrunite temeiurile legale pentru constatarea nulității acestuia.

Totodată, la 01 iulie 2024 inculpatul prin cerere a solicitat ca raportul de expertiză judiciară nr.***** din 25.03.2024 și excluderea acestuia ca probă deoarece nu are nici o legătură cu învinuirea /f.d.114-118/.

În conformitate cu art. 142 alin. (1) din Codul de procedură penală, expertiza judiciară se dispune în cazurile în care pentru constatarea, clarificarea sau evaluarea circumstanţelor ce pot avea importanţă probatorie pentru cauza penală sînt necesare cunoştinţe specializate în domeniul ştiinţei, tehnicii, artei, meşteşugului sau în alte domenii.

În speță, instanța reține că organul de urmărire penală a dispus efectuarea unei expertize judiciare în privința părții vătămate pentru clarificarea circumstanţelor reclamate de către aceasta și pentru clarificarea aspectelor relevante ale cauzei.

Raportul de expertiză a fost administrat în condițiile legii, iar în sensul art. 95 din Codul de procedură penală, probele obținute legal au valoare probatorie și nu pot fi excluse fără un temei legal expres.

În cauză, nu există nicio încălcare a normelor legale care să justifice anularea probei, prin urmare, raportul de expertiză judiciară constituie o probă valabilă și poate fi valorificat de instanță în soluționarea cauzei.

Astfel, pentru soluționarea corectă a problemei privind existența sau lipsa în faptele săvîrșite a semnelor unei infracțiuni urmează a stabili clar acel ansamblu de circumstanțe, care generează temeiul *de facto* și *de iure* al atragerii persoanei la răspundere penală, adică fapta infracțională. La caz este vorba de circumstanțele cu caracter obiectiv și subiectiv, care sunt reflectate în norma juridico-penală respectivă, fiind necesare și suficiente pentru atragerea celui vinovat la răspundere penală.

Rezumînd cele menționate *supra*, instanța de judecată conchide că probele administrate în cauză dovedesc în mod cert și direct mai ***presus de orice dubiu***, că inculpatul se face vinovat de comiterea infracţiunii imputate.

Instanța reține că, componența de infracțiune este o totalitate de elemente și semne obiective și subiective care, permit a califica o faptă prejudiciabilă drept infracțiune.

În sensul dat, urmează a fi reflectate şi rigorile art. 6 alin. (1) al Convenției Europene a Drepturilor Omului, care indică că „orice persoană are dreptul la judecarea cauzei sale în mod echitabil, în mod public şi în termen rezonabil, de către o instanţă independentă şi imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor şi obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa”.

Totodată, conform prevederilor art. 325 Codul de procedură penală, (1) judecarea cauzei în primă instanţă se efectuează numai în privinţa persoanei puse sub învinuire şi numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu. (2) Modificarea învinuirii în instanţa de judecată se admite dacă prin aceasta nu se agravează situaţia inculpatului şi nu se lezează dreptul lui la apărare. Modificarea învinuirii în sensul agravării situaţiei inculpatului se admite numai în cazurile şi în condiţiile prevăzute de prezentul cod.

Potrivit prevederilor art.384 din Codul de procedură penală, (1) instanţa hotărăşte asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinţei de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. (2) Sentinţa se adoptă în numele legii. (3) Sentinţa instanţei de judecată trebuie să fie legală, întemeiată şi motivată. (4) Instanţa îşi întemeiază sentinţa numai pe probele care au fost cercetate în şedinţa de judecată.

La adoptarea sentinței, potrivit prevederilor art.385 alin. (1) din Codul de procedură penală al RM, „instanţa de judecată soluţionează următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvîrşirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvîrşită de inculpat; 3) dacă fapta întruneşte elementele infracţiunii şi de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvîrşirea acestei infracţiuni; 5) dacă inculpatul trebuie să fie pedepsit pentru infracţiunea săvîrşită; 6) dacă există circumstanţe care atenuează sau agravează răspunderea inculpatului şi care anume; 7) ce măsură de pedeapsă urmează să fie stabilită inculpatului, luînd în considerare şi recomandările serviciului de resocializare, dacă o asemenea anchetă a fost efectuată; 8) dacă măsura de pedeapsă stabilită inculpatului trebuie să fie executată de inculpat sau nu; 9) tipul penitenciarului în care urmează să execute pedeapsa închisorii; 10) dacă trebuie admisă acţiunea civilă, în folosul cui şi în ce sumă; 11) dacă trebuie reparată paguba materială atunci cînd nu a fost intentată acţiunea civilă; 12) dacă urmează să fie ridicat sechestrul asupra bunurilor; 13) ce

trebuie să se facă cu corpurile delicte; 13[1]) dacă urmează să fie aplicată confiscarea extinsă; 14) cine şi în ce proporţie trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare; 15) dacă urmează să fie revocată, înlocuită sau aplicată o măsură preventivă în privinţa inculpatului; 16) dacă în privinţa inculpatului recunoscut vinovat de comiterea infracţiunii urmează să fie aplicat tratament medical forţat de alcoolism sau narcomanie.

<u>Individualizarea şi stabilirea pedepsei inculpatului.</u>

Art.2 Codul penal prevede, că (1) Legea penală apără, împotriva infracţiunilor, persoana, drepturile şi libertăţile acesteia, proprietatea, mediul înconjurător, orânduirea constituţională, suveranitatea, independenţa şi integritatea teritorială a Republicii Moldova, pacea şi securitatea omenirii, precum şi întreaga ordine de drept. (2) Legea penală are, de asemenea, drept scop prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei penale, instanţa de judecată se conduce de principiile generale de aplicare a pedepsei consfințite în art.61 alin. (2) Codul penal, ţinând cont de scopul pedepsei penale întru restabilirea echității sociale, corectarea şi resocializarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea condamnaţilor, cât şi a altor persoane, la fel, de criteriile generale de individualizare a pedepsei penale prevăzute de art. 75 Codul penal al Republicii Moldova, și anume, gravitatea infracţiunii săvârşite, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia.

Conform art.7 alin. (1) din Codul penal, la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

Astfel, reieșind din prevederile legale expuse și doctrina generală a dreptului penal, pedeapsa penală are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât şi a altor persoane. Pentru ca pedeapsa aplicată inculpatului să atingă scopurile susmenționate, legea penală stabileşte anumite criterii de individualizare a pedepsei.

Criteriile de individualizare a pedepsei sunt cerințele de care instanța de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii şi aplicării pedepsei.

Iar, *individualizarea pedepsei* constă în obligaţia instanţei de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară şi suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale şi pedepsei penale. După această clarificare, instanţa accentuează că, pedeapsa aplicată lui **Prohnițchi Ion** trebuie să fie capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii penale şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispoziţiile părţii generale a Codului Penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Limitele termenelor de pedeapsă, prevăzute în partea specială, sunt determinate de încadrarea juridică a faptei şi reflectă gravitatea infracţiunii săvârşite. Gravitatea acesteia constă în modul şi mijloacele de săvârşire a faptei, de scopul urmărit, de împrejurările în care fapta a fost comisă, de urmările produse sau care s-ar fi putut produce.

Cuantumul pedepsei, în afară de gravitatea infracţiunii săvârşite, se stabileşte având în vedere persoana celui vinovat, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situaţia materială, familială sau socială, prezenţa sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului până sau după săvârşirea infracţiunii. Pedeapsa şi modalitatea de executare a

acesteia trebuie individualizate în aşa fel încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale şi evitarea în viitor a săvârşirii unor fapte similare.

La caz, fapta săvârșită de către **Prohnițchi Ion** în baza art. 164 alin. (1) din Codul penal, se pedepseşte cu închisoare de la 3 la 6 ani, iar potrivit prevederilor art. 16 alin. (3) Cod penal, se califică ca infracțiune mai puțin gravă.

La fel, instanța reține că circumstanţe ce atenuează sau care agravează răspunderea penală conform prevederile art.76 și 77 Cod penal – nu au fost stabilite, *iar circumstanțele agravante care nu au fost invocate de către acuzare nu pot fi reținute din oficiu de către instanța de judecată*.

Temeiuri pentru liberarea inculpatului de răspundere penală conform prevederilor art. 53 din Codul penal, nu au fost stabilite.

Astfel, reieșind din prevederile legale expuse și doctrina generală a dreptului penal, pedeapsa penală are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât şi a altor persoane. Pentru ca pedeapsa aplicată inculpatului să atingă scopurile susmenționate, legea penală stabileşte anumite criterii de individualizare a pedepsei.

Criteriile speciale de individualizare a pedepsei sunt nişte derogări de la criteriile generale şi se aplică în cazurile expres prevăzute de lege: aplicării pedepsei inculpatului la judecarea cauzei.

Instanţa va avea în vedere atât principiul prevăzut în art.4 din Codul penal, umanismul legii penale, cât și al art. 61 alin. (2) din Codul penal - pedeapsa penală are drept scop corectarea inculpatului, iar executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate, precum și posibilitatea obținerii corectării și reeducării vinovatului.

Instanţa remarcă că, pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui, proporţionale cu gravitatea infracţiunii săvârșite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăţi, perturbate prin infracţiune. Pedeapsa este echitabilă şi atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea comiterii de noi infracțiuni atât de către condamnat, cât şi de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreţ faţă de ea şi nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului şi nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiunii.

De asemenea, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

La fel, instanța de judecată constată că, inculpatul **Prohnițchi Ion** anterior nu a fost judecată, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află, de către administrația publică locală este caracterizat pozitiv /f.d.50-51,53-54/, ţinând cont de scopul pedepsei penale, anume, prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni, atât din partea inculpatului, cât şi a altor persoane, de influenţa pedepsei aplicate asupra restabilirii echităţii sociale, corectarea şi resocializarea condamnatului, precum şi condiţiile lui de viaţă.

La individualizarea judiciară a pedepsei şi proporţionalitatea acesteia, instanţa de judecată va ţine seama de criteriile generale prevăzute de art.75 CP, respectiv dispoziţiile părţii generale ale Codului penal, limitele de pedeapsă fixate în partea specială, gradul de pericol social al faptei

– infracţiunea prevăzută de art. 164 alin.(1) CP, persoana inculpatului şi împrejurările care atenuează sau agravează răspunderea penală.

Aşadar, instanţa statuează că, pedeapsa stabilită inculpatului, este individualizată în aşa fel încît persoana vinovată să se convingă de necesitatea respectării legii penale şi evitarea în viitor a săvîrşirii unor fapte similare

Astfel, pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală şi individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii penale şi pedepsei penale, potrivit art. 61 Cod penal, în strictă conformitate cu dispoziţiile părţii generale ale Codului penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea special, or pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvîrşit infracţiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor.

În acest sens, în viziunea instanţei, pedeapsa sub formă de închisoare este aptă să conducă la realizarea scopurilor sancţiunii, astfel contribuind la reeducarea inculpatului, la formarea unei atitudini pozitive a acestuia faţă de ordinea de drept, regulile de convieţuire socială şi principiile morale, precum şi respectarea de către inculpat a legislaţiei R.Moldova în vigoare.

Luînd în considerare împrejurările privitoare la infracțiunea comisă și la persoana inculpatului **Prohnițchi Ion**, și cele stabilite în ședința de judecată descrise *supra*, în măsură determină stabilirea pedepsei la limita minimă prevăzută la sancțiunea art. 164 alin.(1) din Codul penal, pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 3 **(trei) ani.**

Totodată, circumstanțele cauzei luate în ansamblu conving instanța de judecată că, nu este raţional ca inculpatul **Prohnițchi Ion** să execute real pedeapsa închisorii.

Totodată, în temeiul art.90 alin.(1) Cod penal, sacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracţiunile săvîrşite cu intenţie şi de cel mult 7 ani pentru infracţiunile săvîrşite din imprudenţă, instanţa de judecată, ţinînd cont de circumstanţele cauzei şi de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este raţional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiţionată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicînd numaidecît în hotărîre motivele condamnării cu suspendare condiţionată a executării pedepsei şi perioada de probaţiune sau, după caz, termenul de probă. În acest caz, instanţa de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate dacă, în perioada de probaţiune sau, după caz, termenul de probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvîrşi o nouă infracţiune şi, prin respectarea condiţiilor probaţiunii sau, după caz, a termenului de probă, va îndreptăţi încrederea ce i s-a acordat. Controlul asupra comportării celor condamnaţi cu suspendarea condiţionată a executării pedepsei îl exercită organele de probaţiune, iar asupra comportării militarilor – comandamentul militar respectiv.

Astfel, instanța de judecată reține că, aplicarea prevederilor art. 90 din Codul penal – suspendarea condiţionată a executării pedepsei, nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă, ci o măsură oferită persoanei prin lege de a demonstra că infracţiunea comisă de ea este un incident în viaţa acesteia, or, instituția suspendării condiţionate a pedepsei nu trebuie privită ca un avantaj acordat de lege infractorilor, ci trebuie apreciată ca un mijloc preventiv de apărare socială care derivă din organizarea unei politici penale adaptate la realitatea socială concretă.

În context, apreciind faţă de inculpatul **Prohnițchi Ion** că anterior nu a fost condamnat este caracterizat pozitiv de către administrația publică locală, instanţa de judecată consideră că, scopul educativ al pedepsei poate fi atins şi fără privarea de libertate a inculpatului, acordându-i o şansă inculpatului de a se reabilita în faţa societăţii şi în baza art. 90 Codul penal, instanța de

judecată va suspenda condiţionat executarea acestei pedepse pe o perioadă de probaţiune de **2 /doi/ ani.**

La stabilirea inculpatalui a unei pedepse cu aplicarea art. 90 Codul penal, instanţa de judecată a acordat o pondere importantă vârstei iculpatului, comportamentului inculpatului anterior procesului penal, din care rezultă că, ultimul conştientizează fapta comisă, a convins instanța de a suspenda executarea pedepsei, pentru a acorda o șansă inculpatului să recupereze prejudiciul cauzat.

La fel, potrivit prevederilor art.90 alin.(6) Codul penal, aplicând condamnarea cu suspendarea condiţionată a executării pedepsei, instanţa de judecată îl obligă pe condamnat să îndeplinească una sau mai multe dintre următoarele: a) să se prezinte la organul de probaţiune la datele fixate de acesta; b) să anunţe în scris, în prealabil, despre schimbarea domiciliului sau orice deplasare care depăşeşte 5 zile; c) să nu frecventeze anumite locuri, stabilite de instanţă, fiind supus monitorizării electronice, dar nu mai mult de 12 luni; d) să urmeze un tratament în caz de alcoolism, narcomanie, toxicomanie, virus HIV sau de boală venerică; e) să repare daunele cauzate victimei şi/sau familiei victimei în cuantumul şi în termenele stabilite de instanţă; f) să finalizeze învăţământul obligatoriu, să urmeze un curs de instruire sau de calificare profesională; g) să participe la programe probaţionale; h) să presteze muncă neremunerată în folosul comunităţii, dar numai cu acordul acestuia.

În opinia instanței pedeapsa cu suspendarea condiționată stabilită în privinţa inculpatului este echitabilă şi corespunde principiului echităţii, va duce la corectarea și reeducarea inculpatului precum și prevenirea săvîrșirii de noi infracțiunii și-și va atinge scopul prevăzut la art. 61 Cod penal.

Instanţa remarcă că, pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui, proporţionale cu gravitatea infracţiunii săvârşite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăţi, perturbate prin infracţiune. Pedeapsa este echitabilă şi atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea comiterii de noi infracțiuni atât de către condamnat, cât şi de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreţ faţă de ea şi nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului şi nici pentru prevenirea săvârşirii de noi infracțiunii. De asemenea, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

În acest sens, consideră că, corectarea și reeducarea inculpatului **Prohnițchi Ion** este posibilă în condiții nonprivative de libertate, prin urmare în baza art. 90 Codul penal, pedeapsa va fi suspendată condiționat pe o perioadă de probațiune de **2 (doi) ani** și să nu fie executată, dacă condamnatul în perioada de probațiune nu va comite o nouă infracțiune și prin purtarea exemplară va confirma încrederea acordată. Se va obliga **Prohnițchi Ion**, în perioada de probațiune să nu-şi schimbe domiciliul fără consimţământul organului de probațiune să nu comită alte infracțiuni.

De altfel, instanța își exprimă convingerea că, pedeapsa stabilită inculpatului **Prohnițchi Ion**, va duce la atingerea deplină a scopului legii penale privind corectarea şi reeducarea acestuia în vederea neadmiterii pe viitor a careva încălcări a ordinii de drept.

Potrivit prevederilor art.261 alin.(2) din Codul de executare, condamnatul cu privire la care a fost suspendată executarea pedepsei semnează în instanţa de judecată obligaţia de a se prezenta, în termen de 5 zile după rămânerea definitivă a hotărârii, la organul de probaţiune.

<u>Chestiunea privind cheltuielile judiciare:</u>

În conformitate cu art. 227 alin. (1) din Codul de procedură penală, cheltuieli judiciare sînt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfăşurări a procesului penal.

Potrivit prevederilor art. 229 alin. (1), (2) și (3) din Codul de procedură penală, cheltuielile judiciare sînt suportate de condamnat sau sînt trecute în contul statului. Instanţa de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepţia sumelor plătite interpreţilor, traducătorilor, precum şi apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistenţă juridică garantată de stat, atunci cînd aceasta o cer interesele justiţiei şi condamnatul nu dispune de mijloacele necesare. Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată şi de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum şi de persoana în privinţa căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeiuri de nereabilitare. Instanţa poate elibera de plata cheltuielilor judiciare, total sau parţial, condamnatul sau persoana care trebuie să suporte cheltuielile judiciare în caz de insolvabilitate a acestora sau dacă plata cheltuielilor judiciare poate influenţa substanţial asupra situaţiei materiale a persoanelor care se află la întreţinerea lor.

La caz, este obligația condamnaților de a achita cheltuielile pentru efectuarea expertizelor, iar scutirea condamnaților de la plata acestor sume urmează să prezinte o excepție, dar nu regulă.

În prezenta cauză instanța nu a constatat careva impedimente privind încasarea de la inculpatul **Prohnițchi Ion** a sumei totale de 448 (patru sute patruzeci și opt) lei în legătură cu efectuarea constatărilor în raportul de constatare nr.***** din 30.11.2023 – în sumă de 128 lei și *Raportul de expertiză judiciară nr.***** din 25.03.2024 – 320 lei.*

<u>Chestiunea privind corpurile delicte:</u>

Potrivit prevederilor art. 397 pct. 3) din Codul de procedură penală, dispozitivul sentinţei de condamnare, precum şi al celei de achitare sau de încetare a procesului penal, pe lîngă chestiunile enumerate în art.395 şi 396, în cazurile necesare, trebuie să mai cuprindă: hotărîrea cu privire la corpurile delicte.

După cum rezultă din prevederile art.162 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală, în cazul în care procurorul dispune încetarea urmăririi penale sau în cazul soluţionării cauzei în fond, se hotărăşte chestiunea cu privire la corpurile delicte. În acest caz: 1) uneltele care au servit la săvîrşirea infracţiunii vor fi confiscate şi predate instituţiilor respective sau nimicite;5) documentele care constituie corpuri delicte rămîn în dosar pe tot termenul de păstrare a lui sau, la solicitare, se remit persoanelor interesate.

Instanța reține că, prin ordonanța din 25 martie 2024 a fost recunoscut în calitate de corp delict un purtător de informații de tip CD-R care este anexat la materialele dosarului /f.d.39/.

Avînd la bază prevederile art. 162 din Codul de procedură penală, corpul delict: un purtător de informații de tip CD-R urmează a fi păstrat la dosar pe tot termenul de păstrare a lui.

Partea dispozitivă:

În contextul celor expuse, în conformitate cu art.art.339, 340, 382, 384, 385, 389, 392 Cod de procedură penală, instanţa de judecată,

h o t ă r ă ș t e:

Se recunoaşte vinovat **Prohnițchi Ion** ***** de săvîrşirea infracţiunii prevăzute în art. 164 alin. (1) din Codul penal şi i se stabileşte pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 3 **/trei/ ani.**

În temeiul art. 90 din Codul penal, pedeapsa cu închisoare stabilită lui **Prohnițchi Ion ******* se suspendă condiționat pe un termen de probă de **2 (doi) ani** și să nu fie executată, dacă condamnatul în perioada de probațiune, prin respectarea condiţiilor probaţiunii va îndreptăţi încrederea ce i s-a acordat.

Se obligă **Prohnițchi Ion ******* în perioada de probațiune:

1) să nu-şi schimbe domiciliul fără consimţământul organului de probațiune;

2) să nu comită alte infracțiuni;

Se încasează de la **Prohnițchi Ion ******* în contul statului suma 448 (patru sute patruzeci și opt) lei în legătură cu efectuarea *Raportului de constatare nr.***** din 30.11.2023* – 128 lei și *Raportului de expertiză judiciară nr.***** din 25.03.2024 – 3*20 lei.

Corpurile delicte :

- un purtător de informații de tip CD-R urmează a fi păstrat la dosar pe tot termenul de păstrare a lui.

Sentinţa cu drept de apel în Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Hîncești, sediul Central.

Președinte de ședință,
judecător /semnătură/ Valentina SURUCEANU

Copia corespunde originalului, judecător: